Ludas Matyi

II. évfolyam, 26. (58.) szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1946 július 7

Ádám, az édenkórász

Ádám: Kaptál almát? *Éva:* Kaptam. *Ádám:* Adópengőjegyért? *Éva:* Adópengőjegyért.
Ádám: Akkor ugylátszik, a paradicsomban vagyunk.

Ára: 100.000 adópengő

(Kizárólag adópengőjeggyel fizethető)

VAN SZIVE

A kenderesi kuriából gyermekotthon lett

— Na, ki vagyok én gyerekek? Ha nem öletem meg az apátokat, most nem nyaralhatnátok a kastélyomban.

Majdnem megtalálták *az államháztartás elveszett* egyensúlyát...!

A közgazdasági életet lázban tartja egy fiatal szakembernek, *dr. Idyo Tamásnak* javaslata.

Idyo badványában rámutatott arra, milyen értelmetlen dolog, hogy a rengeteg, új bankjegy mindig az elözőnek a tízszerese, mert így amint forgalomba kerül, máris elveszti értékét.

Szerinte sokkal észszerűbb volna csupán egy vagy két darab

oktillió bilpengős bankjegyet

nyomatni.

A pénzügyminisztérium azonban — hir szerint — nem fogadta el a javaslatot, mert nézetük szerint ez az eljárás méltán megrendítené az emberekben a papírpénzbe vetett hitet...

Heti Képrejtvényünk

1846.
— Drágám, bevallom neked, hogy szeretem Adolárt.

1946.
— *Drágám, bevallom neked, hogy szeretem a ......*

Azon olvasóinknak, akik a pontozott részbe nem tudják beírni a megfelelő idegen valutát, Villányi András dr., rendőrezredes, a gazdasági rendőrség vezetője a hivatalos órák alatt is személyesen ad felvilágosítást.

A közvélemény szava...

A *Közvéleménykutató Intézet* az elmúlt napokban közömbös arccal kutatni kezdte, hogy a főváros lakossága a köznapi életben milyen szavakat használ a legtöbbször.

Az eredmény százalékos arányban ilyen meglepően alakult:

20% „*micsoda*" szócska
20% „*rohadt*" szócska
20% „*dolog*" szócska
20% „*az*" névelő
20% „*infláció*" szócska

A szakértők eleinte értetlenül álltak a furcsa véletlennel szemben, *de azután helyet foglaltak egy pamlagon*...

Pardon, tévedés!

— Érdekes... Éhenhalt ez a kereskedő, holott tele van a kirakata.

— Te gyerek! Nem ő halt éhen, hanem a vevőköre.

Nyelvőr

Újabban ismét aggasztóan elharapózott az idegen szavak használata. Pedig minden idegen szó helyett jó magyar kifejezést is használhatunk. Ime néhány példa:

Utópia: tejszínhabos kávé.
Optimizmus: már július 15-én.
Pesszimizmus: kizárólag külföldi kölcsönnel lehet.
Infláció: felsőbb számtan.
Pankráció: pártközi béke.
Koalició: politikai válság.

Psszt!

— *Tegnap rájöttem az atombomba titkára.*

— *Szamár! Az atombombának nincs is titkára.*

Mészárosnál

Libuckáné megáll az egyik csarnoki mészáros előtt:

— Birkamelle van?
— Nincs kérem.
— Hát birkaháta van?
— Nincs kérem.
— Hát birkacombja van?
— Nincs kérem.
— Hát birkatüdeje van?

A mészáros erre már szomorúan csóválja a fejét:

— Nem látja nagysád, hogy csak birkatürelmem van?

Nullák

Elnézem ezt a röpke, csacska képet,
Számok mögött a nullák, mint tojások,
Mily gusztusosak, egyformák és szépek.

Agyamban egyre mélyebbre leások,
A titkokat így megfejteni vélem,
Bár nem tudom, mit gondolhatnak mások.

Több elmélet lehetséges e téren.
Ma Kiss Pétertől tán Nagy Sándorig
Mindenki tyúkot tart ma, ugye kérem.

A kormány, ahogy az idő folyik,
Szintén vett egy nagyot s ez minden héten
A számokhoz egy új tojást tojik.

LOVÁSZY MÁRTON

Folyik a tisztogatás

... kérem a következőt!

— MIT SZÓL EHHEZ A FLORIDAI SZÖKŐÁRHOZ? BORZALMAS LEHETETT!!!

— MONDJA MÁR! ÉS A PESTI SZÖKŐ-ÁR AZ KIS KUTYA?...

Kedves Ludas Matyi!

Az egyik hétfői lapban olvastam, hogy belvárosi divatszalon tőkéssel társulna, „negyedkiló“ jeligére. Minthogy a divatszalónra semmiképpen sem vonatkozhat a negyedkiló, hiszen szalónt kilóra mérni nem lehet, nyilvánvaló, hogy a tőkésnek kell negyedkilónak lennie. El sem tudom képzelni, honnan fog akadni egy tőkés, aki összesen negyedkiló, hiszen az én Ödönkém háromnapos csak és máris háromkiló. De meg csodálkozom azon is, hogy miért hirdet az, akinek összesen csak egy negyedkiló tőkés kell. Csak nassolni akar?

Tiszelettel
Naiv Bertalan,
a L. M. olvasója.

Még 3 hét van hátra!

— Kucsera úr! Hát nem várja meg a forintot?...

NE ÍTÉLJ ELHAMARKODOTTAN

Beszélgetés a Kenguru-kávéházban

— Na mi ujság, Kacsirek úr?
— Semmi különös. Rajta vagyok a B-listán.
— Szegény ember.
— Nade már megbeszéltem a sógorommal, hogy vele fogok dolgozni. Dollárral és szacharinnal foglalkozik a Cikória-kávéházban.
— Boldog ember.
— Igen, de közben találkoztam a Malcsákkal, aki nagy kutya és azt mondta, hogy még emlékszik, milyen energikusan védtem én a Szálasiék érdekeit, nem hagy engem B-listára tenni.
— Szegény ember.
— Várjon csak. Közben a lapok leleplezték a Malcsákot, már le is tartóztatták és a sógorom már asztalt is foglaltatott nekem a Cikória-kávéházban.
— Boldog ember.
— Várjon, várjon. A sógoromat letartóztatta a gazdasági rendőrség.
— Szegény ember.
— Ne kapkodjon, Havlicsek! Az anyósomat is letartóztatták vele együtt, mert ő volt a felhajtója.
— Boldog ember.
— Várjon csak. Az anyósomat az ügyészség szabadlábrahelyezte, mert kiderült, hogy nem tudott a sógorom üzelmeiről.
— Szegény ember.
— Mondom, hogy várjon! Másnap a sógoromat is szabadlábra helyezték, mert kiderült, hogy nem tudott az anyósom üzelmeiről.
— Boldog ember.
— Várjon Havlicsek! Másnap viszont internáltak engem.
— Boldog ember!
— Na látja, Havlicsek! Most végre stimmel

Majd mi megmutatjuk annak a piszok inflációnak

Nagyriportunk a nagypiaci nagyrazziákról

Hétfőn reggel nyolc órakor szerkesztőnk kiadta az utasítást lapunk legbátrabb munkatársának:

— Öltözzék azonnal vevőnek és induljon a piacra riportot írni az árletörésről.

— Hogyan kell vevőnek öltözni? — kérdezte meghökkenve lapunk legbátrabb munkatársa.

— Vegye fel a legrongyosabb ruháját, tegyen két boxert és néhány követ a zsebeibe és indulás!

Igy került lapunk legbátrabb munkatársa hétfőn reggel nyolc órakor a Belezdki-téri piacra.

Indul az élet

Amikor munkatársunk kiért a piacra, már indult a piac élete. A piac egyik szögletéből vad harcizaj hallatszott, halálhörgéssel elegy. Savanyítanivaló uborkák és kofaernyők röpködtek a levegőben.

— Mi van, az Istenért? — kérdezte legbátrabb munkatársunk és megremegett zsebében az adópengőjegy.

— Semmi — nyugtatták meg a szakértők. — Indul a forgalom, az asszonyok nézik az árakat.

Irányárak

Munkatársunk az egyik standhoz lépett. Nagy betükkel ki volt írva:

EGY KILÓ BARACK
KÉTEZER BILLIÓ

— Kétezer billió? — kérdezte munkatársunk meghökkenve.

— Igen — mondotta a kofa. — De ez csak hivatalos irányár.

— Hogy értsem azt, hogy irányár? — kérdezte munkatársunk.

— Ugy, hogy ha nem tetszik, mehet, irány a...

Jószimatu munkatársunk bedugta a fülét.

Árrazzia

Marconabajuszu férfi jelent meg az egyik stand előtt.

— Micsoda disznóság ez? — üvöltötte. — Miért nincs kiirva a zsír ára?

— Hogy a rák ne menjen a vetésre — adta meg a felvilágosítást előzékenyen a kereskedő. — De ha komoly ember és nem vesz, megmondhatom: háromezer billió egy kiló.

— Ugy? — üvöltötte a marconabajuszú habzó szájjal. — Fel fogom írni!

És felírta noteszába, hogy háromezer billió, hogy közölje a feleségével, aki nem mert odajönni, mert gyenge a szíve.

Ahol betartják a hivatalos árakat

Odalépünk az egyik kofához. Ki van írva a krumplira, hogy nyolcszáznyolcvan. Ez korrekt dolog, annyi a maximális ár. Letesszük a nyolcszáznyolcvan billiót.

— Megbolondult az úr? — kérdezi udvariasan a kofa. — Tizenhét és féldeka krumplit akar venni?

— De hiszen ki van írva, hogy nyolcszáznyolcvan billió!

— Igen. Tizenhét és féldeka. Nyolcszáznyolcvannál többet nem szabad kérni a krumpliért. Azért írtuk ki tizenhét és féldekának az árát, mert az pontosan annyi.

Miért nem jelenhetett meg ez a cikk?

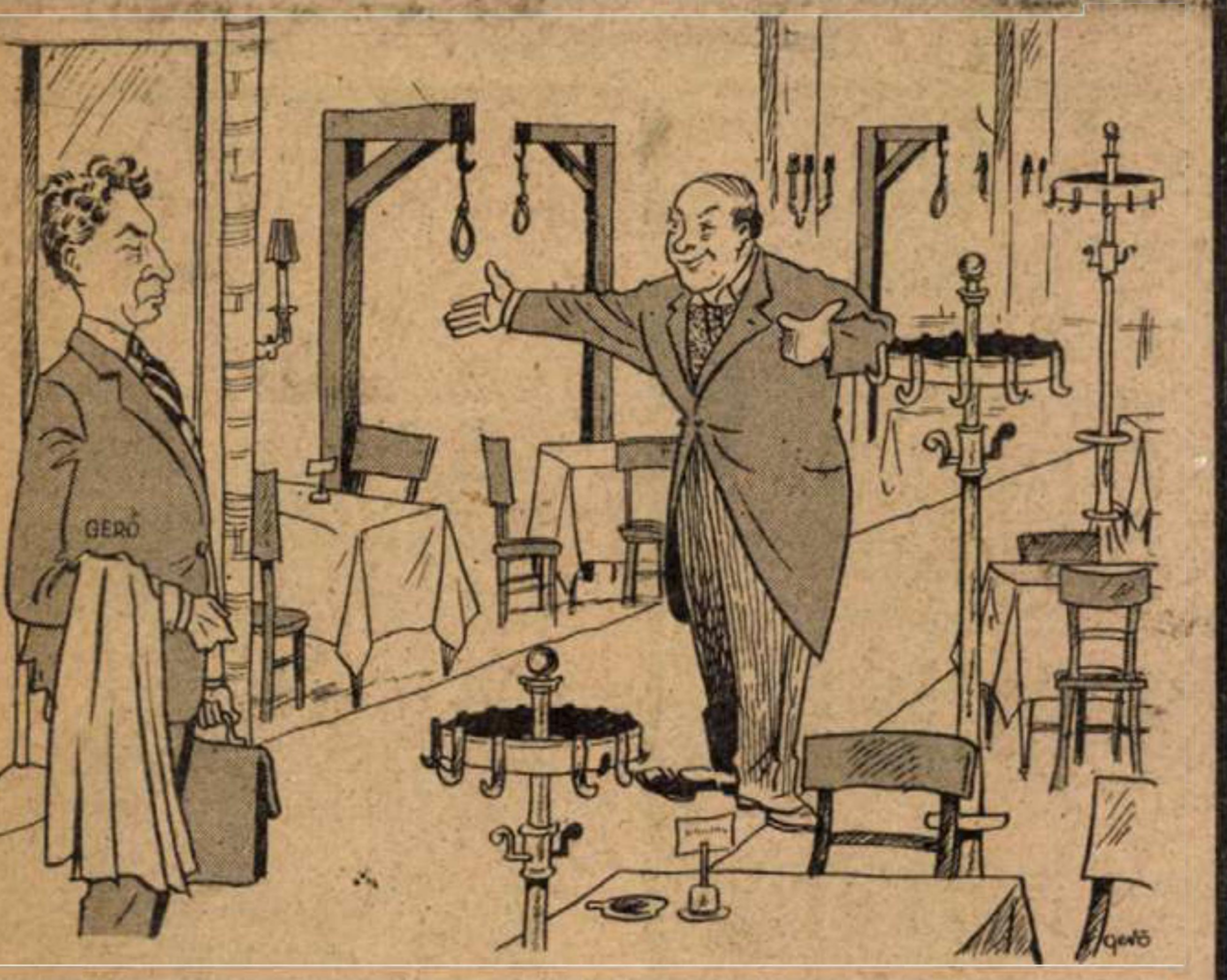
A szerkesztő utóirata

Fenti riport valóban remekül sikerült, sajnos, azonban nem közölhettük, mert munkatársunk annak megírása előtt eltűnt. Az utolsó hir az volt róla, hogy a vásárlók kofának, a kofák pedig vásárlónak nézték.

Hátramaradottjai részére széleskörű gyüjtést indítottunk.

Úri kiszolgálás

(Gerő Ernő tiszafüredi beszédében kijelentette, hogy aki a forint után is spekulál, azt fel fogják akasztani.)

Kávés: Parancsoljon megtekinteni miniszter úr, az ön tiszafüredi beszéde után egy kissé modernizáltam a kávéházamat. Ide a kabátokat, oda a vendégeket.

Kacsirek rosszkedvűen megy haza.
— Hol voltál? — kérdezi a felesége.
— Kint voltam az ügetőn, a fene egye meg. Az egész pénzemet elvitte a Gazdasági Rendőrség.
— Nahát! Micsoda neveket adnak a lovaknak!

Az atombomba hatása:

hatalmas szökőár pusztított a pesti piacokon!

A hétfőre virradó éjszaka történt csendesóceáni atombombarobbantásnak — a 20.000 kilométeres távolság dacára — Budapesten is erősen érezhető hatása mutatkozott: hétfőn reggel nagymérvű árkilengések következtek be az összes fővárosi piacokon és csarnokokban. A szökőár jellegét öltő áremelkedésnek egy halálos áldozata is volt: *Tuzok Flórián* ny. barlangvasúti főfelügyelő, aki július havi nyugdíjával bevásárló körútra indult a Garay-téren, az egyik gyümölcsöskofa bódéja előtt éhenhalt.

A különös természeti jelenséggel kapcsolatban megkérdeztük *Dupla Áront*, a leheltéri piac árdrágításban megőszült egyik vezéralakját, mi volt az oka annak, hogy már szombaton, tehát az atombombakísérletet megelőző napon is meglehetősen nagyarányú áremelkedés volt tapasztalható tojásban, baromfiban és zöldségfélékben. Talán már előre reagáltak a piaci és csarnoki kereskedők érzékeny műszerei a robbanásra?

— Nem, kérem — felelte a liszteskülsejü aggastyán. — A szombati árugrásoknak egészen más oka volt.

— Éspedig? — kérdeztük tudásszomjasan.

— Kalkuttában megszűnt a kolerajárvány.

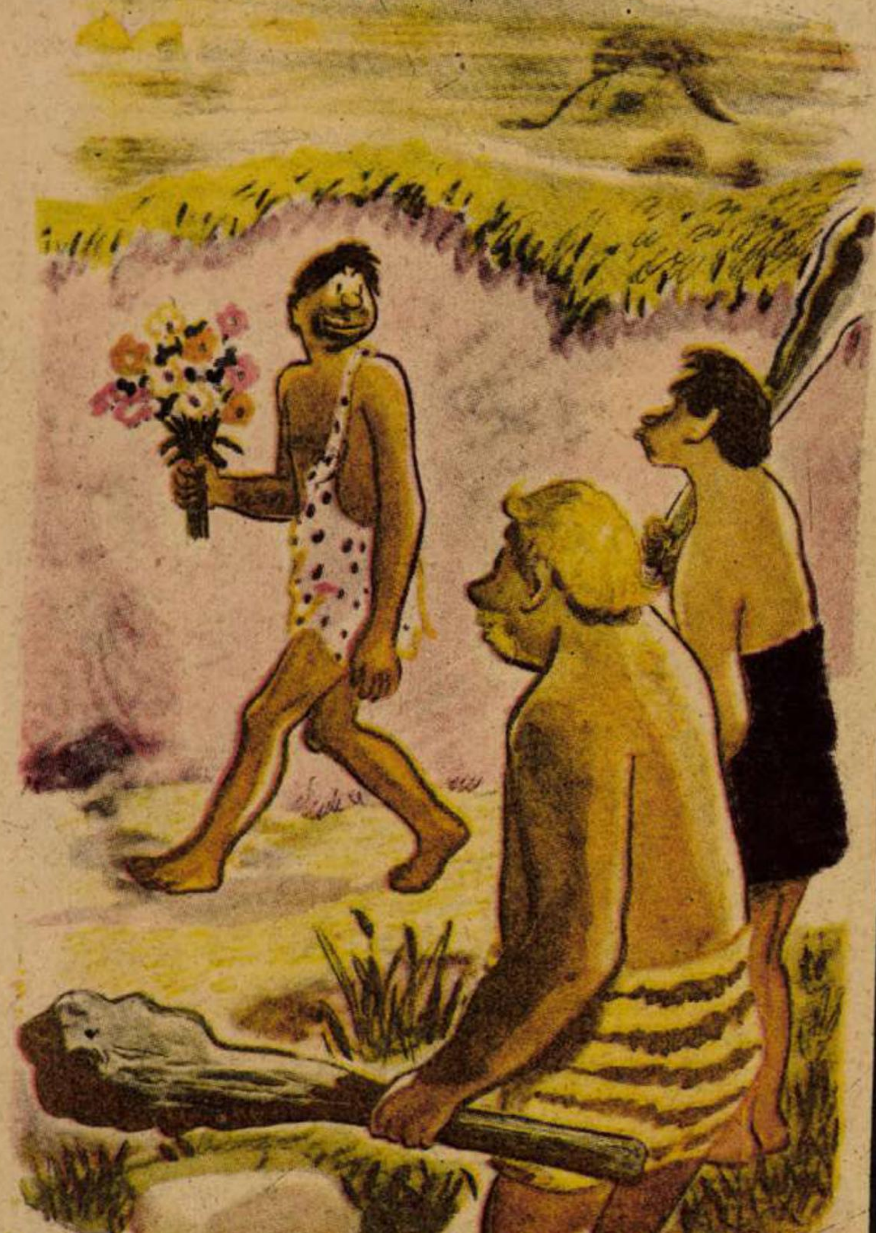
Heves Ferenc

Felsőbb háztetőkre léphet!

— Ronda kölyök, már megint csupa pacni az egész leckéd!

A KŐKORSZAKBAN

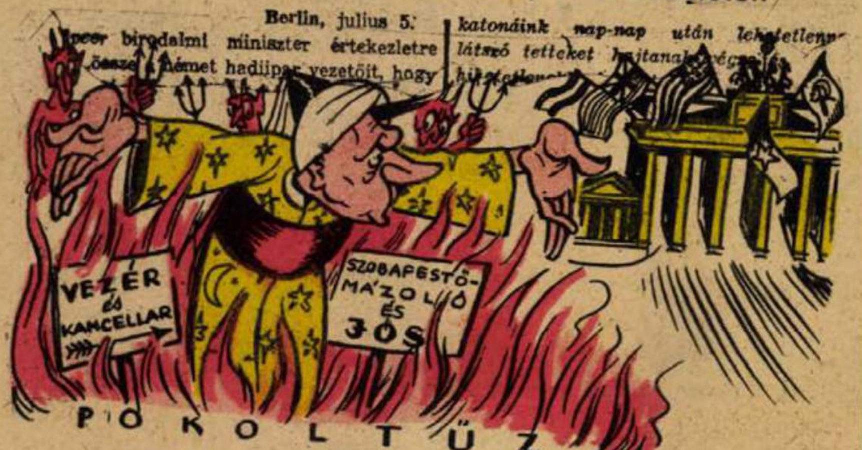
— Feltaláltam egy módszert gyerekek. Forradalmasítani fogja a szerelmet!
(Esquire — Newyork)

Ma két éve:

UJ MAGYARSÁG — CSÜTÖRTÖK, 1944 JULIUS 6

Hitler mondja: Kitartunk és végülis megnyerjük a háborut

A Führer nyilatkozott a hadiipari értekezleten

— Nahát, hogy milyen nehéz az embereket meggyőzni...

Bort, búzát, békességet!

ARATÓÜNNEP A LEGIFIJABB GAZDAKÖRBEN...

Anyám tyúkja

Petőfi után 1ε4 Pártos Jenő

Ejh mi a kő! Tyúk anyó, kend,
A szobában lakik itt bent?
Itt biz'a — s nem a kamrába',
Kinek mi köze hozzája?

Itt szaladgál, nincsen spárga
Kötözgetve a lábára;
Eszébe jut, kotkodákol,
Jaj ám annak, aki rászól!

Hogyha delet üt az óra,
Lesétálunk a korzóra,
Megülünk ott ketten szépen
S napozunk egy Buchwald széken.

Nem etetem kendermaggal,
Kalácsot kap, kenve vajjal,
Kakast is kap minden másnap,
Kivel papát-mamát játszhat!

Ezért aztán tyúk anyó; hát
Becsülje meg a jó dolgát
És ne csak úgy immel-ámmal
Tojjék — hanem szorzószámmal!

Anyám egyetlen jószága,
Teljesüljön minden vágya,
De felvágni azért nem köll,
Mert hogy pesti tyúk lett kendből!

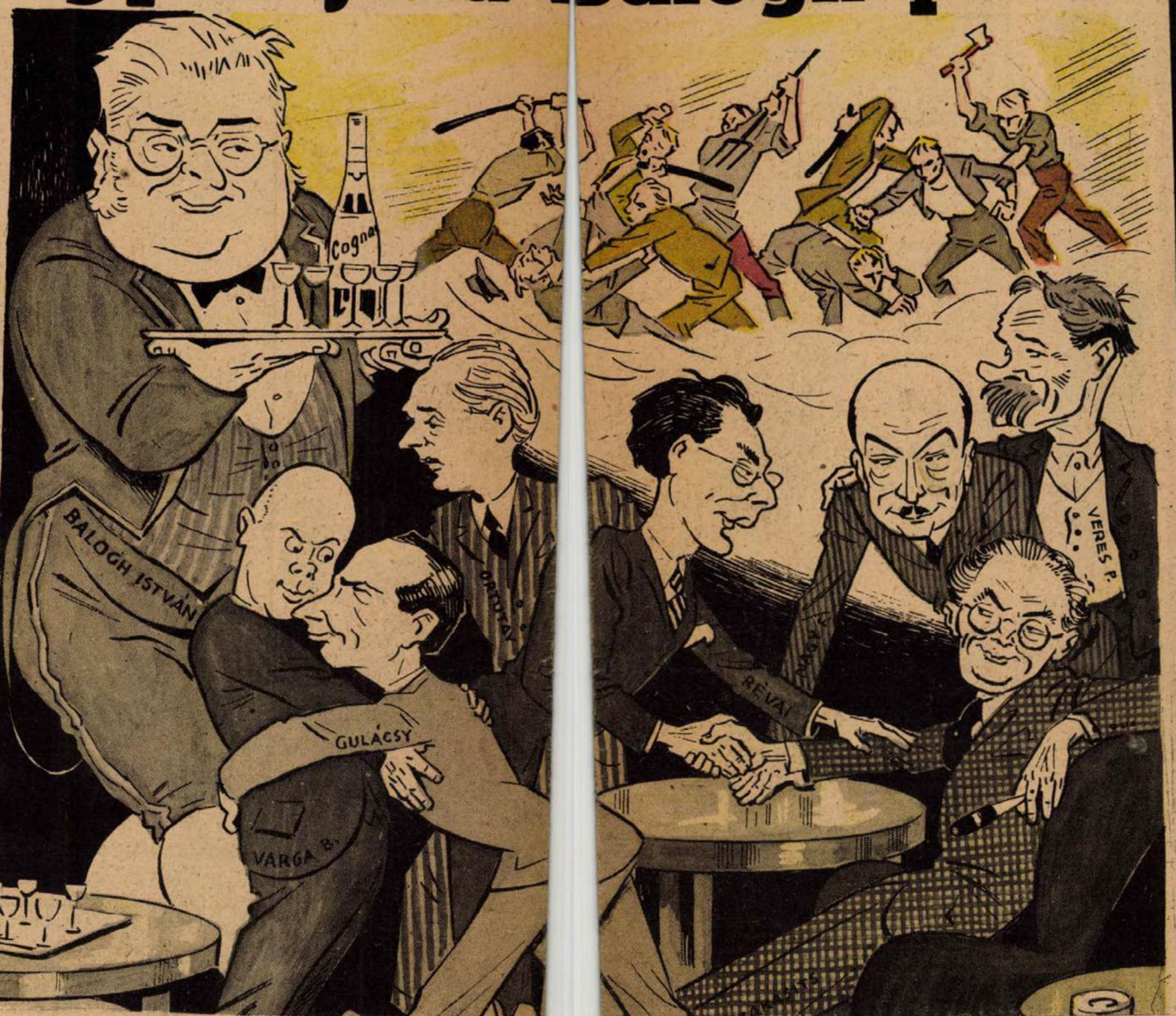
Noteszlap

1946. júl. 4

Pfeiffer Zoltán igazságügyi államtitkár kijelentette, hogy az őt támadó cikkekből egy szó nem igaz. És a többi 1385 szó?..

L. M.

Igy látja a Balogh páter

Balogh páter: *Nincsen válság, béke lesz.* **Ludas Matyi:** *S közben halkan szól a dzsesz*

Taszajtó Nagy Gergely esete a Békafejű Baloggal

— Ezt hallgasd meg te, Péter, ha abszolút ember vagy! Két hete kezdődött a dolog, ahogy hazagyüttem, a Piros avval fogadott, hogy aszongya, nem ember kend Gergely, csak nyomorog ittend, oszt nizze meg a Békafejü Balogot, az ember a talpán, ma is nigykízláb gyütt haza a korcsmábu, penig hát jó bili egy liter bor. Mondok, észné légy Piros, ha nehezedre esik is, az nem jó bili, hanem bilijó. Aszondi a Piros, a lehet, de úgy nincs értelme. De emmég csak semmi, mer másnap iccaka tizenkettőkor főkötött a Piros a legidesebb álmombu, bőgött mint az áporessö s aszonta, hogy nem sül ki a pofája kendnek, vín bitang, most mesílte a Suvasztuné, hogy a Békafejü Balog selemruhát vett a felesíginek, kend meg még meg se vert ingem mán három hete, mer nincs mán ereje a nyomorutt krumplikoszttú. Mondok, ne fijj Piros, mingyá intézkedek, abszolút ember vagyok én, ismerhccc, oszt fogtam a vánkust s kimentem a gyesznóólba alunni, de ott se vót jó, mer azt álmottam, hogy odagyütt hozzám a gyesznónk, a Marci, oszt aszonta, mennyen innen a fenibe, Gergely, látni se akarom, kend itt kukoricán meg moslíkon tart éngem, a Békafejü Balog gyesznója meg egiptonyi cigarettát szíl. Szerencsire felibrettem, ippeg amikor le akart pökni a gyesznó. Dílelőtt mentem a suszterhön, ekkis fódoznyivaló vót a csizmámon, montam tíz bilijót ráreszkérozok, mester úr. Aszondi észné legyen kend Taszajtó, maj bolond leszek biliér dógoznyi, amikor a Békafejü Balog mán kizárólag garammal fizet, meg dullárral. Otthun meg avval fogad a Piros, hogy na vín hüjje, a Békafejü Balog ongorát vett a jányának, abba tartyák mán a titkokat. Nade van Isten, te Péter, másnap úgy mentem haza, kidüjjesztett mejjel, mint egy negatív ember, na montam, most beszíjj Piros, a Békafejü Balogodat elvitte a pesti gazdasági rendőrség, mer egy szakajtó aranyat meg dullárt tanáltak nála. Aszongya erre a Piros, hijába, ügyes ember az, ez is csak türükk vót tőle, hogy ne vigye el a politikaji rendőrség, mer egy szakajtó kézigránát is vót nála...

Semmi sem elég?

— Olvasta? Repülőgépen hozzák haza a magyar aranyat.

— Ajvé. Azt hittem, sokkal több lesz.

Miért dolgozik Ön?

Számos esetben hallhattuk utazásnál, sportnál és cigarettavásárlás közben, hogy az egyik azt mondja valakinek: *„Tudod öregem, az ember maga sem tudja, hogy miért dolgozik!"*

Ennek a nyilvánvalóan valótlan állításnak a megcáfolására a Közvéleménykutató Intézet száz ismeretlen emberhez intézte a kérdést, hogy az Isten szerelmére miért dolgozik.

Az eredmény szerint százból

három ember megszokásból dolgozik

míg öt azért mert fél, hogyha nem dolgozik, akkor munkára viszik

egy félember azért, mert fatalista,

két kisnyilas azért kénytelen dolgozni, mert nincs munkatáborban,

ketten fogadásból,

egyen azért dolgoznak, mert a munka nem szégyen,

hárman, mert jómódu családból származnak és így megengedhetik maguknak.

A fennmaradó nyolcvanegy és fél ember a feltett kérdés hallatára megsértődött...

ifj. Hont Ferenc

Ön, ugy-e, küsmeri magát?

MOST MÁR ÉN IS!

Szinjózan vagyok, esküszöm Szálasi emlékére. Nem képzelem magam Napoleonnak, sem Julius Caesarnak, csak azt állítom, hogy küsmerem magam. Lám. Mert, úgyebár, van kérem pengő, úgy, mint sima, mill és bill, mindenféle szinben és van adópengő, mindenféle szinben és adópengő-bélyeg nagyon szép szinekben. Csak pénz nincs. Már most bementem a fűszereshez, hogy vegyek, miért ne vegyék, hiszen megkaptam a heti fizetésemet, egy kiló, azaz egy mill-gramm krumplit. — Mibe akarja fizetni — kérdezte a dúlt vonású fűszeres.

— Fillérbe!

— Akkor jöjjön elsején. Van adójegye?

— Van, egymilliós. Vörös.

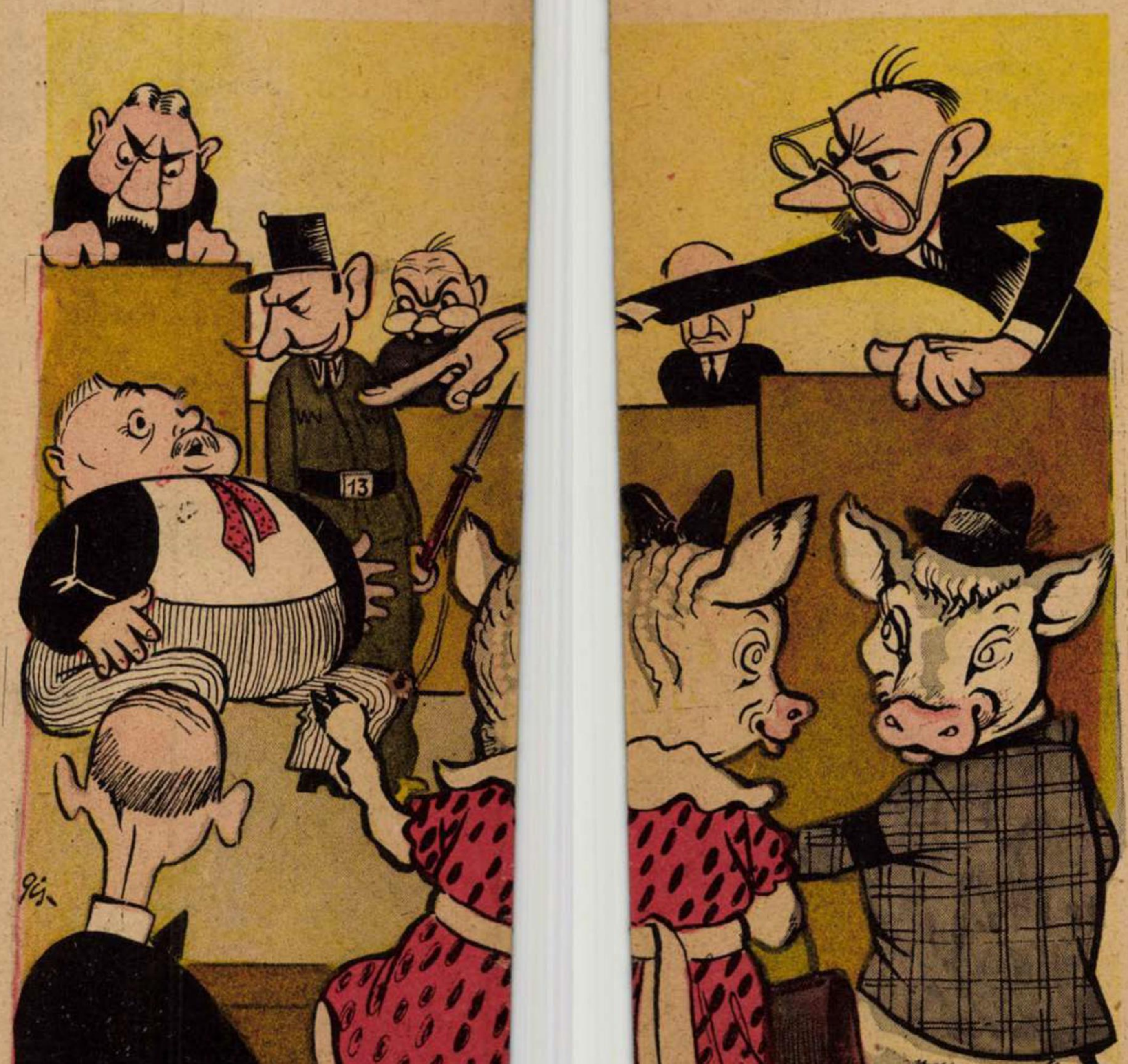
— Nagyszerű. Egy kiló burgonya, az annyi, mint annyi, tehát járna nekem 6 világoszöld pénz és négy tengerzöld simában, viszont ön adott egy vöröset adóban, akkor önnek visszajár, miután egy vörös annyi simában, mint 7 új kék és 5 zöld, tehát ha levonok 6 zöldet és négy szürkét, hozzá teszek, 3-at barnában adóban, viszont 6 kéket beszorzok... — itt féleszakítottam és bementem a festékeshez. — Jónapot! — szóltam. — Kérek négy kékért piros festéket. Kaptam. Bemázoltam vele az arcomat, jó vastagon. Azóta itt vagyok, egész jól érzem magam! Szóljanak, ha meglesz a forint. Üdvözlettel

Bodó Béla

fejszámoló művész és szinvak

Új cím:

Lipótmező, gumicella.

Népügyész: ... és tisztelt törvény[...]yszék, példás büntetést kérek erre a vendéglősre, aki kijátszotta a hústilalmat.

Kisborju: Látod Csákó, van iga[...]zság, megtorolják a Bimbó bácsi halálát!

Nagy razzia az Andrássy-uton

Az Andrássy-úton tartott nagy razzia során a Gazdasági Rendőrség detektívjei összesen 37.562 dollárt, 8456 svájci frankot, 12.843 yent és 1561 pengőt találtak az igazoltatottaknál. A békés, ártatlan járókelők szórakozottságukban eldobáltak az utcán összesen 16.243 dollárt, 21.456 svájci frankot, 68.547 millreist és 0 pengőt. A szomszéd utcában, ahol nem volt razzia, eldobáltak összesen 975 darab egymilliárdost.

MENNYIBE KERÜL?

Tréfás jelenet.

Irta: **Leszkay András**

A VEVŐ (belép az üzletbe): Látok egy függőágyat a kirakatban. Mennyibe kerül?

A KERESKEDŐ (tanácstalanul a feleségére néz).

A KERESKEDŐ FELESÉGE (tanácstalanul a mamájára néz).

A KERESKEDŐ FELESÉGÉNEK A MAMÁJA (tanácstalanul a vejére néz).

A VEJE, vagyis *A KERESKEDŐ (ismét a vevőre néz):* Azonnal megmondjuk, kérem..., tetszik tudni, olyan összevisszaság van most az árakkal. Hétfőn eladom az árut, kedden már csak a négyszereséért tudom utánavenni... Uraságod milyen árat gondolt?

A VEVŐ: Egymillió adópengőt.

MINDNYÁJAN (kacagnak).

A VEVŐ (zavarba jön): Hát, kérem, mondják meg önök, hogy mennyibe kerül. Hiszen tulajdonképen én kérdeztem.

A KERESKEDŐ: Persze, hogy megmondjuk, de mennyire, hogy megmondjuk uraságodnak, de ezt ma nem lehet ám csak úgy hirtelen, elhamarkodva, uk-muk-fuk, ma nagyon meg kell fontolni, kérem. Mert csütörtökön eladom az árut, pénteken már csak a...

A VEVŐ (már türelmetlen): Szóval... mennyibe kerül?

A KERESKEDŐ (óvatos, lassú szóval bocsátkozik az ügy érdemi részébe. Egy kis izgalom is remeg a hangjában): Kétmillió adópengőt, azt hiszem, megér uraságodnak...

A VEVŐ: Nem bánom..., de szeretném látni...

A KERESKEDŐ (gyorsan): Én is szeretném látni azt a marhát, kérem, aki potom kétmillió adópengőért ne venne meg egy ilyen remek függőágyat.

A VEVŐ: Legyen hát négy..., többet már úgyse igen tudnék adni érte.

A KERESKEDŐ (ámuldozva): Négy? A négyet csak példakép mondtam. Par exemple. Mert, kérem, ha kedden eladom négyért...

A VEVŐ (felnyög): Az előbb már pénteknél tartott...

A KERESKEDŐ: Ez már a következő hét. Tud... ötöt adni érte uraságod?

A VEVŐ: Ha nagyon megerőltetem magam...

A KERESKEDŐ: És hatot?

A VEVŐ (határozottan): Annyit már nem.

A KERESKEDŐ szintén határozottan, de megkönnyebbülten is): Nahát... annyiba kerül! *(A feleségéhez):* Írd ki rá...

Mindent a dolgozókért!

Az Első Magyar Utolsó Művek — hogy a dolgozók illetményükért valamit vásárolhassanak — irodáit kitelepítette a Lehel-piacra. A tisztviselők fizetése ezáltal nem értéktelenedik el, amíg kijutnak a piacra.

Vér és arany

— Népes családja van ennek a Kelemennek...

— Miből gondolja?

— Négy olyan rokona van, aki nem foglalkozik aranybeváltással.

Az már más

A mama rajtakapja a gyerekeket, hogy huszonegyeznek.

— Teszitek le a kártyát! Ki engedte meg, hogy kártyázzatok?

A kis Pisti ijedten mentegetőzik:

— De mama, nem gombba játszunk, csak pénzbe...

Itt a B-pengő!

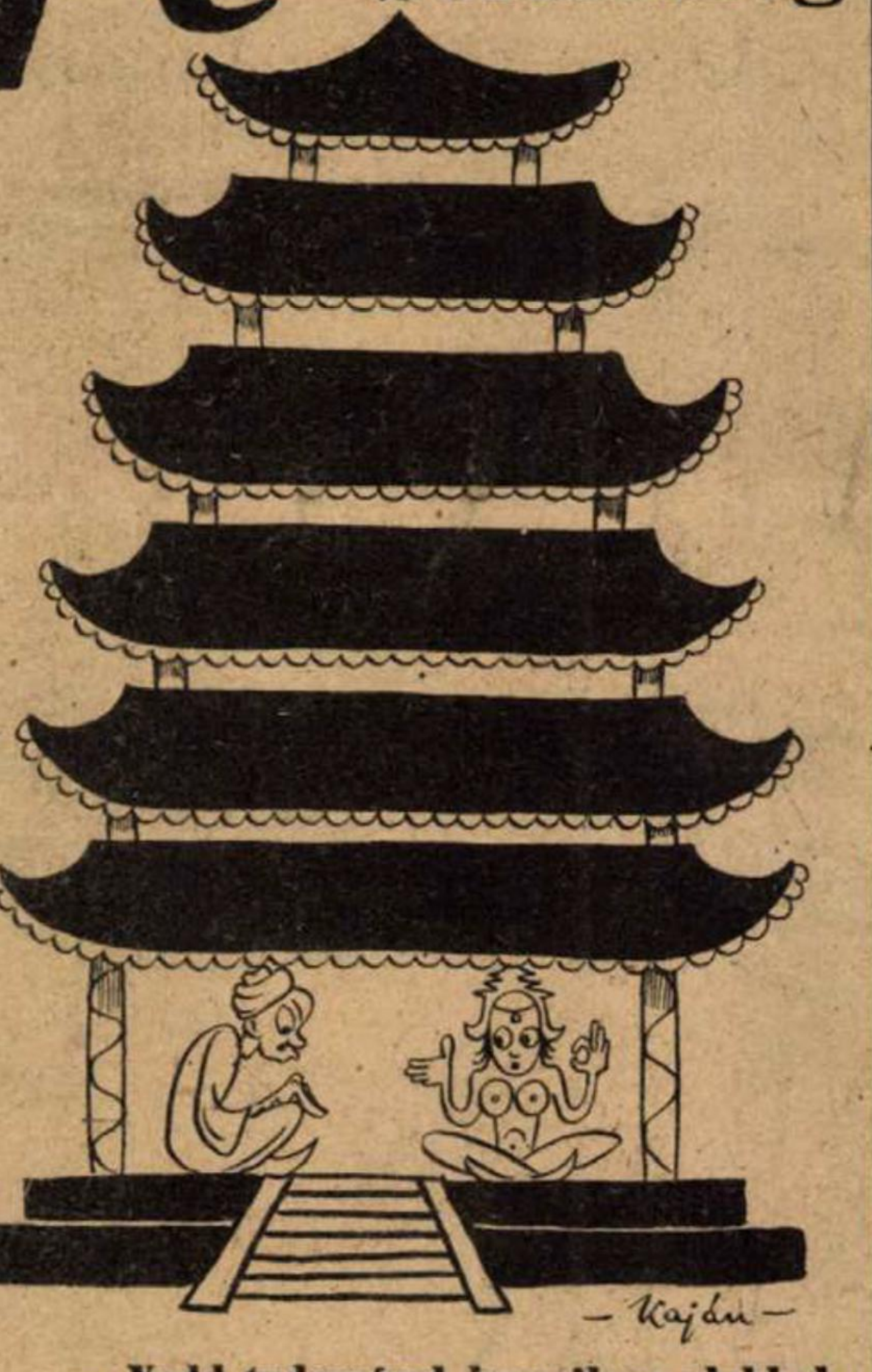
Megjelent a millpengő utóda, a B-pengő. Megkérdeztünk egy pénzügyi szakértőt, miért nevezték el így.

— Nem nevezhettük el másként, — hangzott a válasz. — Ez a legkifejezőbb elnevezés.

— Mit fejez ki?

— Azt, hogy a pengő már B-listán van...

Keleti bölcsesség

— Vedd tudomásul, hogy ilyen alakkal, mint te, nem vagyok hajlandó egy fedél alatt élni!

A BILGERI

irta Szép Ernő

A bilgeri, melyről dalom szól, se nem cipő, se nem csizma, azaz csizma is meg cipő is. Egyesek bilgerlinek ejtik, úgy látszik, ez a becézőneve. Hogy a nevét honnét kapta a bilgeri, úgy is mint bilgerli, azt nem tudom és annak nem is érek rá utánajárni, éppen eleget kell krumpli, olaj, szappan meg dohány után járnom.

Írni pedig azért írok a bilgeriről, mert én az a bolond vagyok, aki örömét-bánatát, minden titkát kiárulja a világnak.

Hát most megvallom, egész télen és egész tavasszal irígyen és sóvár szemekkel néztem azt a térdigérő fűzős cipőt vagyis csizmát azoknak a fiúknak meg férfiaknak a lábán, akik bilgeribe járnak. Meg is fordultam a bilgeristák után, ahogy csinos lány után fordul az ember, hátulról is vetni még egy nosztalgiás pillantást a bilgeri felé.

Borzasztó guszta dolog ez a bilgeri.

Láttam már őt az I. számú háború alatt is, ilyenforma magas hadi bakancsot csináltattak sokan, akiknek télen az orosz fronton kellett működni. Csináltathattam volna magam is, hiszen volt hitelem, de Isten tudja nem jutott eszembe.

Tavaly, felszabaduláskor kezdett a szívemmel játszani a bilgeri. De leintettem magam vágyakozásomban: még sem illenék énhozzám az ilyen legénykedés; amellett mennyi gyilkos hordta a bilgerit, ki tudja hány gazfickó sétál most is azok közt, akik bilgeriben feszítenek. Pfuj bilgeri, rád se volna szabad néznem. De azért vissza-visszalopakodott mindig a lelkembe a bilgerit illető merengés; milyen szép érzés lenne a lábom szárán a bilgeri, mindig prémvadásznak vagy Ázsia-kutatónak, vagy sarkutazónak álmodnám magamat.

De most evvel a nagy meleggel hervadozni kezd végre az én bilgeri ábrándom. Tyű de nehéz most az a bilgeri, gondolom, csuda melege lehet benne az ipsének. És aztán ezen az őszön már hogy fog ez a régen használt bilgeri festeni. A bilgeri se tart örökké. Télire már a repedések fenyegetik. Sokkal hamarabb fog a bilgeri megrepedni, mint a szívem.

Uti figura docet

Illusztrácíó egy B-listás jelölt magyarázkodásához

— Sohasem tudtam volna beilleszkedni a nyilaskeretbe...

Mi az, hogy KLÉRUS?

Középiskolás Levente Ébredő Reakciós Urifiúk Serege

Én és az adópengőjegy

Fordulatos filmstory

Irta: Gergely Miklós

1.

Hárman voltunk: én, az adópengőjegy és a símapengő. Illetve, hogy a rangsort betartsuk, így: az adópengőjegy, én és a símapengő.

Bár a történet végére rájöttem, hogy én még a símapengőnél is nagyobb semmi vagyok

2.

Háromnegyed négykor megkaptam a borítékot a fizetésemmel. Remegő kézzel nyitottam fel. Síma volt. Két perc mulva már ott voltam a postahivatalnál, amely másfél kilométerre volt. Körülbelül kétezren vártak előttem, de nem volt unalmas a várakozás, mert közben pofozták egymást félkézzel. A másik félkezükben a símapengőt tartották, hogy ne essen tovább.

— Ilyenkor már csak a központban adnak adójegyet — közölte az altiszt.

— Hát akkor ezek mire várnak? — kérdeztem gyanakodva.

— Ezek semmire, csak még nagyon benne vannak a verekedésben, oszt nem akarnak addig elmenni, amíg nem tudják, ki nyert.

3.

A központban tízezren álltak sorban. Ahogy beálltam, mindjárt mellémlépett egy úr és rámordított:

— Adok adópengőjegyet tíz százalék ázsióval!

— Bitang! — hördült fel a másik szomszédom és egy pillanatig úgy látszott, hogy szájonvágja; ez azért volt, mert tényleg szájonvágta. — Tíz százalék ázsióval adod az adópengőjegyet? Visszaélsz a helyzettel? Nem sül ki a pofád, te parazita? Tíz százalékkal? Ez a kari összetartás?! Hát akkor ki vesz tőlem hússzal?

A következő pillanatban már egymáson hemperegtek és olyan sebesen forogtak a földön, hogy nem tudtam eldönteni, melyik ajánlotta tízzel, így aztán nem vehettem.

Éjjel féltizenegykor már csak két-háromezren üldögéltünk a járda szélén; ilyenkor látszik meg, hogy kiben van kitartás, ki az igazi férfi.

Csinos kis szőke nő ült mellettem és álmodozva nézett a szemembe:

— Hogy ért maga az adópengőhöz, Nyuszek úr — mondta és szeme sokatígérően csillogott.

De sajnos, mégsem történt semmi; mert be kellett mennem a hivatalba reggel, mielőtt megkezdték volna az árusítást.

4.

Egész délelőtt keményen dolgoztunk. Számoltuk, hogy mennyivel lett kisebb a pénzünk értéke. A végén teljesen összezavarodtunk, mert mindenkinek más jött ki. Akkor elvágtuk a gordiusi tojást, összeadtuk az egészet és hozattunk érte egy negyedkiló cseresznyét. Még meg sem ettem a rámeső három szemet, amikor jött a boríték a bérelszámolóból. „Nyuszek Emil, 800.000 adópengő" olvastam remegő szemmel. Kinyitottam a borítékot. Adópengőjegyek voltak benne. Dalolt a szívem. Így érezhette magát lord Carnarvon, amikor a piramisban meglátta Tut-Enkh-Amon múmiáját — vagy még így sem.

5.

Most átadom a szót a feleségemnek:

— Az úgy volt fiam, hogy kimentem az adópengőjegyekkel a piacra. A tojásos azt mondta, hogy beváltja tíz százalék levonással, akkor jött a gyümölcsös és azt mondotta, hogy ez disznóság, hogy meri tízzel, akkor ki váltja be ma'a hússzal, szájonvágták egymást, de akkor odajött a csirkés és szájonvágta mind a kettőt, hogy se tízzel, se hússzal, hanem harminccal és egymáson hemperegtek és én nem tudtam semmit sem venni, mert olyan sebesen forogtak a földön, hogy nem lehetett megállapítani, melyik a tojásos, melyik a gyümölcsös és melyik a csirkés.

6.

Ezeket a sorokat különben a Lipótmezőn írom, szellemi képességeim teljes birtokában.

Végre történik valami

— Mit csinál tisztelendő úr?
— Végrehajtjuk az ön szigorú rendeletét, kirakjuk a iskolákból az ide nem való elemeket.

A 7 LEGÉDESEBB VICCE

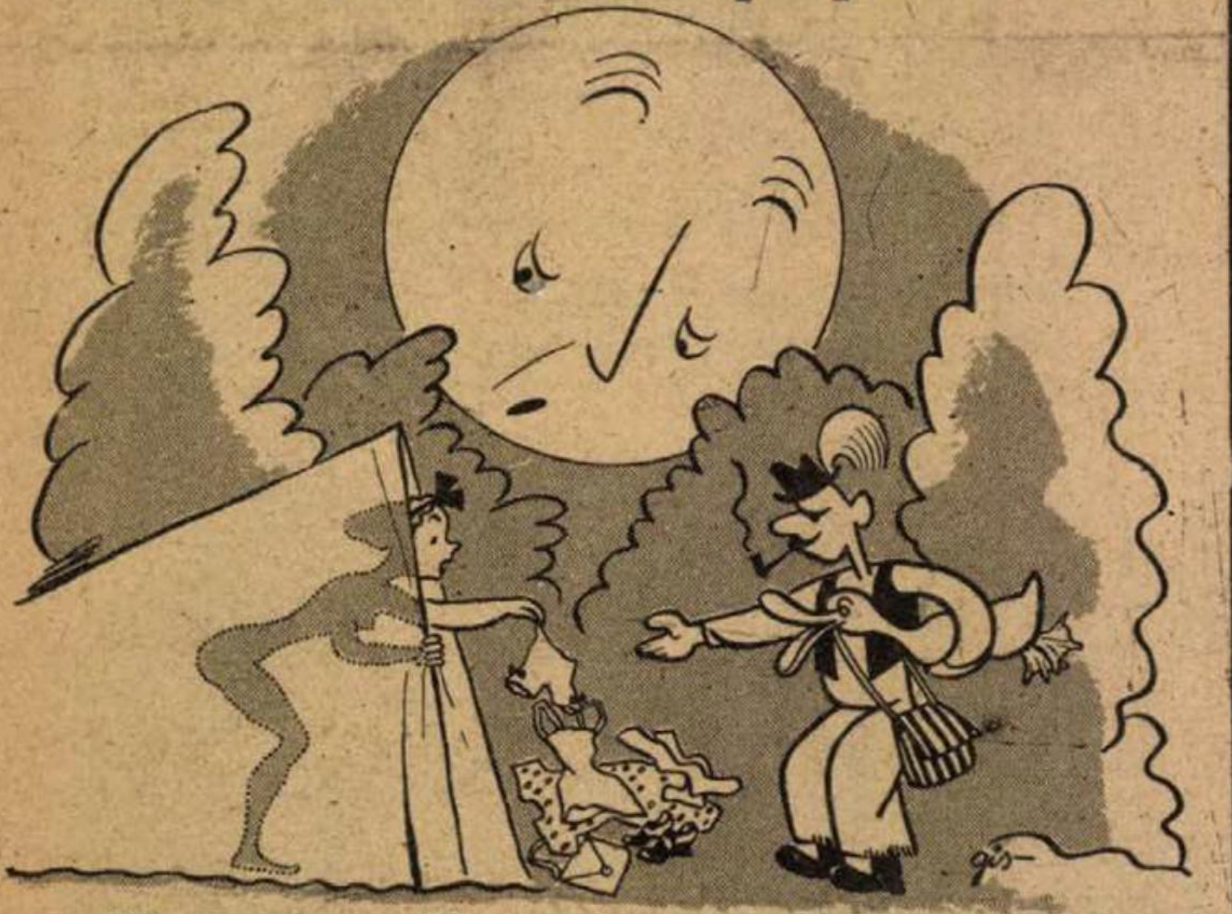
Ketten beszélgetnek a Marabu-kávéház egyik asztalánál:

— Szóval tud szállítani öt mázsa dollárt?
— Csak ujat.
— Legalább két mázsa régi dollárra lenne szükségem.

Pregovácz, aki a szomszéd asztalnál ül, nem állhatja meg és odaszól:

— Bocsánat... önök mázsatételben veszik a dollárt?
— Dehogyis — feleli az egyik — mi dióról tárgyalunk, csak azért mondunk dollárt, mert ha diót mondunk, azt hiszik, hogy dollárról beszélünk.

Pesti kislány falun

Nő: Ne kérjen többet azért a kacsáért, mert nekem már csak a sátorlap maradt.

Vágyálom

— Gyönyörű álmom volt az éjjel.
— Mit álmodtál?
— Newyorkban voltam és zugban vettem forintot.

Hétéves a Nemzeti Parasztpárt

Illatosabb, pirosabb a
Kertekben a piros rózsa:
Most hét éve, hogy megjelent
Magyar földön újra Dózsa.

Ez, sajnos, nem vicc

— Látom, állás nélkül van...
— Miből látja?
— Ruhát csináltatott...

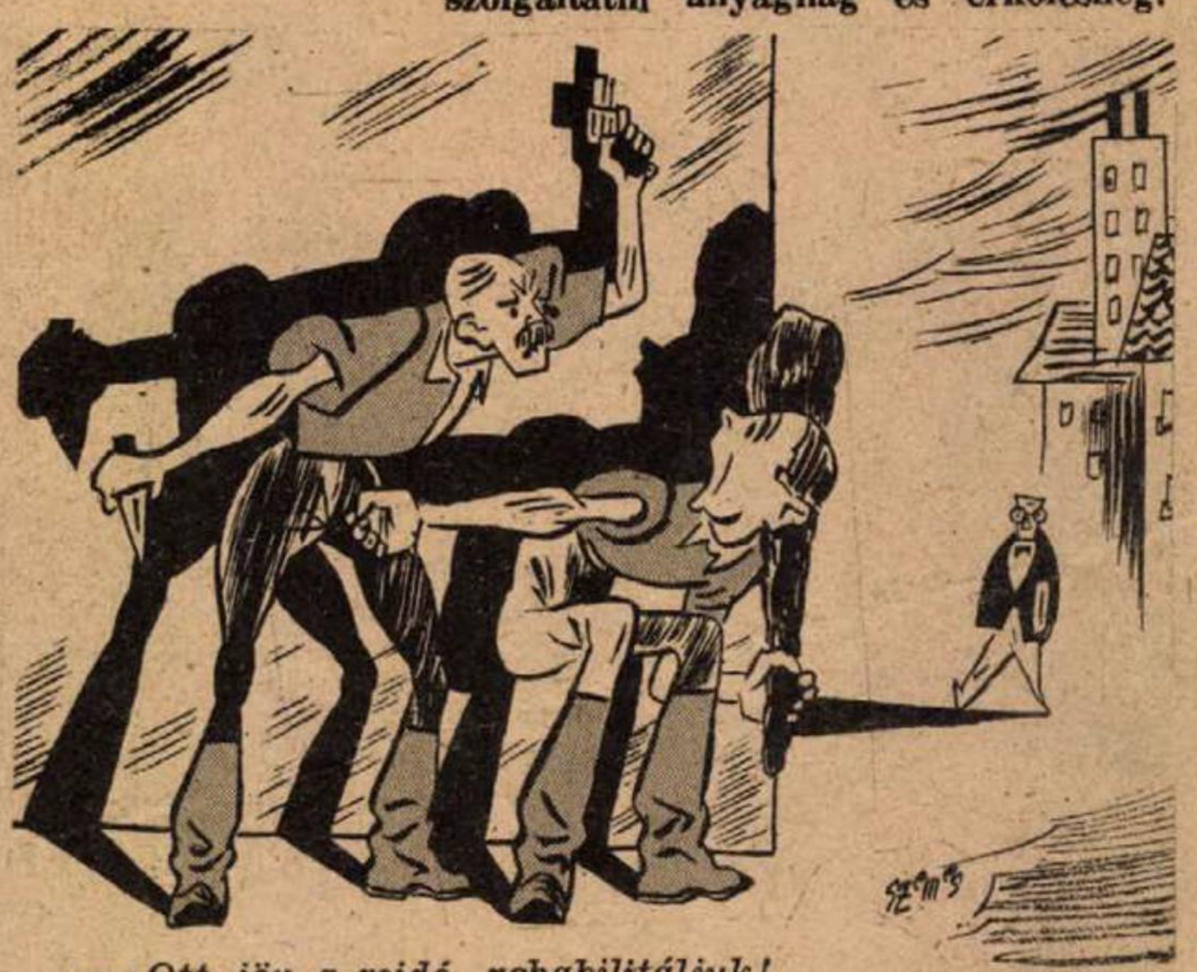
PRAKTIKUS

— De Jenő! Botot hozott az esőben?
— Igen. Így elférünk alatta ketten is.

Már folyik

(Nagy Ferenc azt mondotta Amerikában: „A zsidóknak elégtételt fogunk szolgáltatni anyagilag és erkölcsileg.")

— *Ott jön a zsidó, rehabilitáljuk!*
— *Jó! Én erkölcsileg, te anyagilag!*

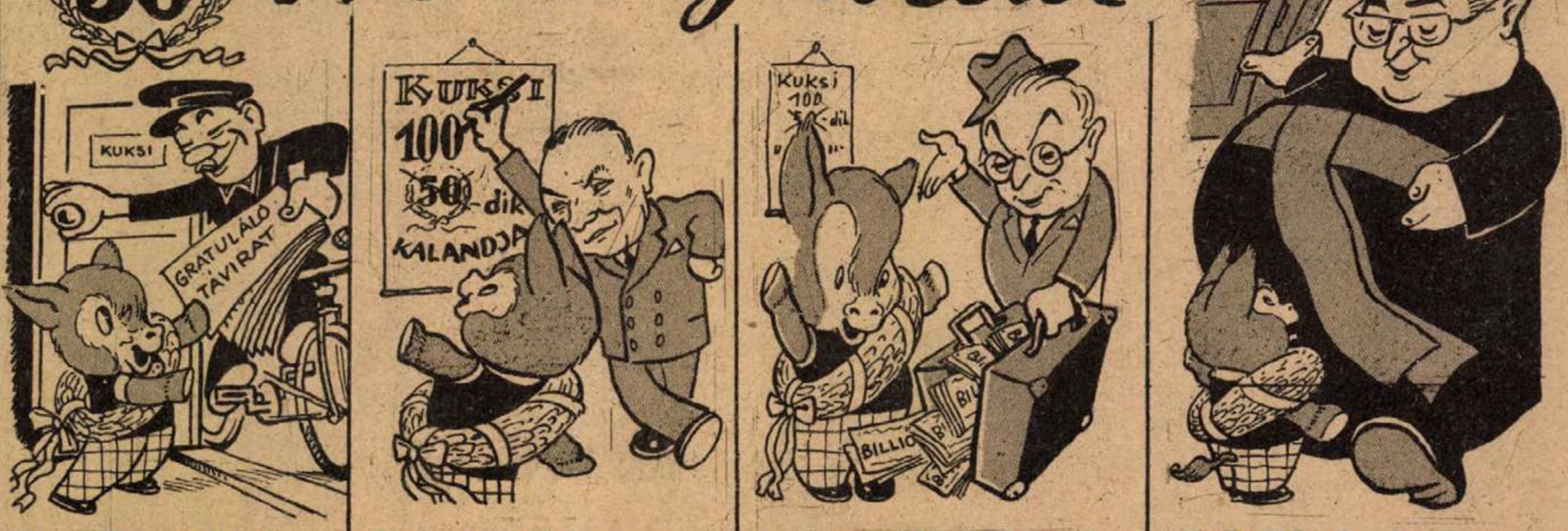
A légi közlekedés kiterjesztése:

Megindult a polgári repülés

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. L.

50 *Kuksi jubilál*

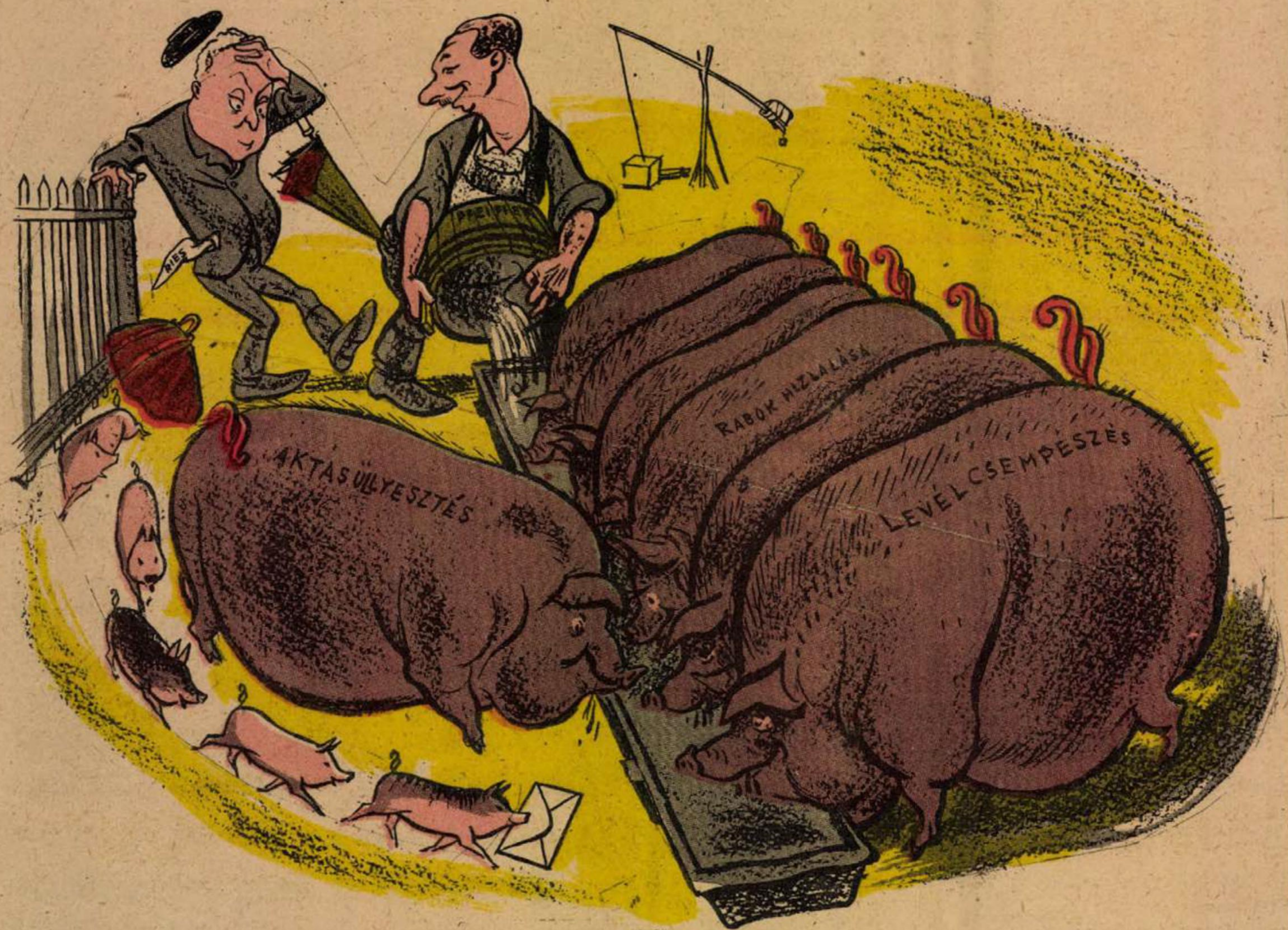
Ötvenedik kalandja ez
Kuksikának immár máma,
Adópengőben is sok volt
Gratulálóinak száma.

Bárányos is eljött persze,
Jókívánsága volt számos
S Kuksi ötvenéből száz lett:
Maximálta a Bárányos.

Gordon nagy bőröndöt hozott,
Szónokolt is hozzá bőven
És átnyujtott egy forintot,
Persze csak — sima pengőben.

Nyolc oldalon jelent csak meg
Kuksi ma is (csacska fráter),
De duplá terjedelemben
Jelent meg a — Balogh páter.

Kisgazda szeme hizlalja a jószágot

Ries gazda: Te Zoltán, hát ez meg már micsoda?

Pfeiffer gazda: Ezt Pistám, a távollétedben alapítottuk. Itt tenyésztjük a magyar igazságügy disznóságait.

Hanincsló

Nyavalyek a körúton sétál, amikor hirtelen előtte terem egy alak és egy rettentő nagy frászt ken le Nyavalyeknek.

Miért vágott pofon? kérdi elhűlve Nyavalyek.

— Mert nincs fegyverviselési engedélyem.

Húsrazzia!

Mi történt Fekete Napoleonnal?

Városszerte óriási meglepetést keltett a hír, hogy Fekete Napoleon vendéglőjét tiltott huskimérésért bezárták. Mindenki abban a hitben élt ugyanis, hogy Fekete vendéglőjében nem mérnek ki semmi tiltott dolgot, csupán valutáznak. Fekete Napoleon a következőkben mondotta el munkatársunknak a történteket:

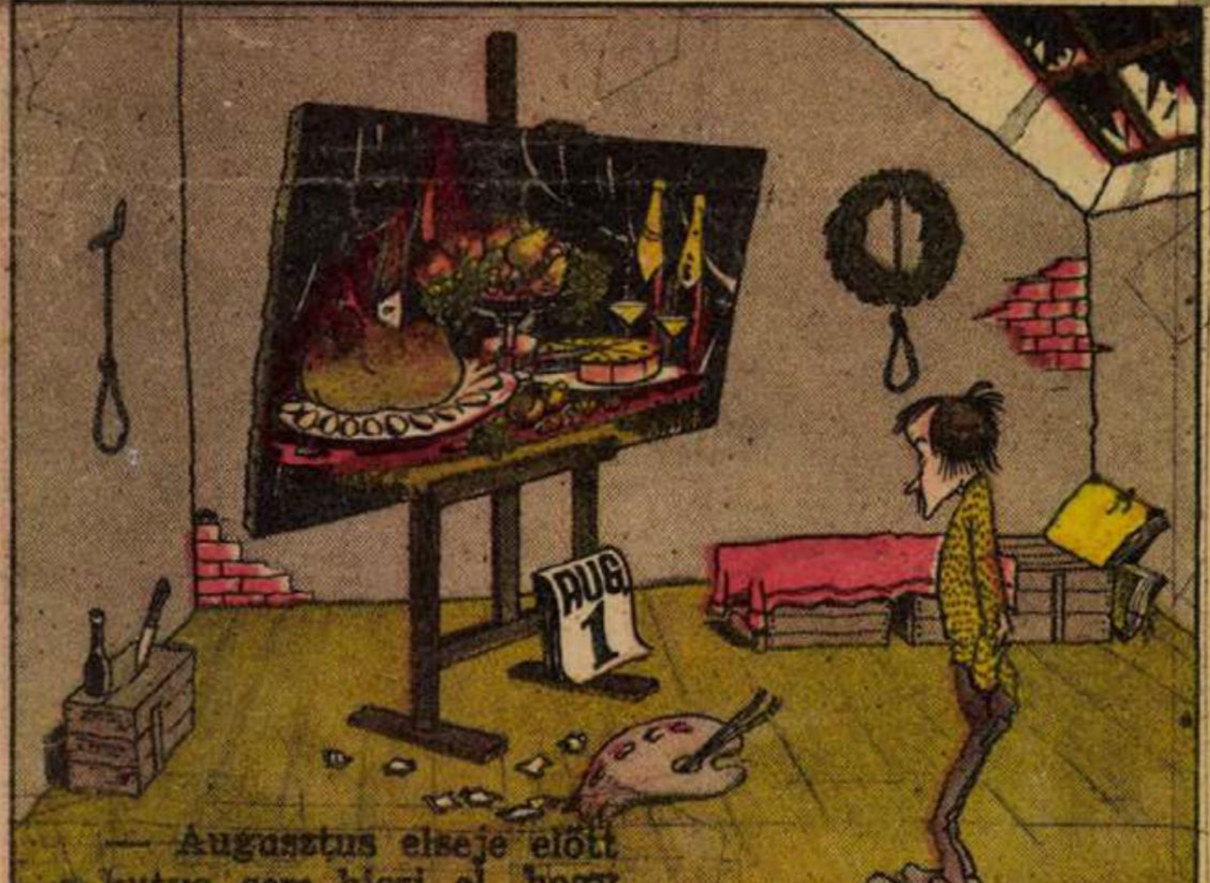
— A feleségem, az a liba beszélt rá, hogy marhát mérjek ki. Azt mondta, hogy a spenótból akarsz megélni, te ló? Ez döntött. A hus fogyott is, mert az éttermembe jólszituált tyukok jártak. De, sajnos, végül egyik disznó vendégem feljelentett.

— És letartóztatták?

— Á. Az viszont kacsa volt.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv, Bodó Béla, Byssz Róbert, Damvas Szilárd, Farkas Lujza, Gergely Miklós, Heves Ferenc, Gádor Béla, Gerő Sándor, Hídvéghy Ferenc, ifj. Hont Ferenc, Kaján Tibor, Kertész Endre, Leszkay András, Lovászy Márton, Pályi Jenő, Pártos Jenő, Sándor Károly, Shwott Lajos, Szakmáry László, Szegő Gizi, Szemes István, Szép Ernő, Szilágyi Lilla, Szün-Szabó József, Tabi László, Teknős Péter, Török János

— Augusztus elseje előtt a kutya sem hiszi el, hogy modell után festettem.

Fütyültek már

(A BESzKÁRT adópengőhöz köti az átszállójegyek árát.)

Mondja Vas elvtárs, ma milyen kurzuson indulunk?

Modernizálják a hírlapírást

A *Szabadság* június 29-iki számában a következő frappáns hír jelent meg:

> **Üldözöttek elhurcolásában segédkezett, — ötévi kényszermunkára ítélték.**

Ez a zseniális fogalmazású hír hármas célt szolgál:

A) Papírtakarékosság. B) Diszkréció. Mert a lényeg az, hogy tudjuk, hogy elítélték, de kinek mi köze hozzá, hogy kit és C) Szórakoztatás. Mert a közönség napokig szórakozhat azzal, hogy kitalálja, kiről van szó. Párszázezer név között lehet válogatni.

Amennyiben az újszerű fogalmazvány megihleti a kartársakat, a jövőben ilyen cikkek fognak a lapokban megjelenni:

> Egy színház ma bemutatott egy darabot. Kezdete pontban. Az ujdonságban, értesülésünk szerint, színészek léptek fel.
>
> ★
>
> **Lapzártakor kaptuk a megdöbbentő hírt, hogy hirtelen meghalt. Már utódát is kinevezték egy másik ember személyében.**
>
> ★
>
> *Egy kávéházi razzián letartóztatták, mert rengeteget találtak nála.*

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztő: **GÁL GYÖRGY**

Felelős szerkesztő: **SZEGEDI EMIL**

Felelős kiadó: **PETŐ JÓZSEF**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Telefon: 388—110 és 188—182. Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein. Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

A 7 legjellemzőbb vicce

Sötét ödön ebédutáni feketéjét issza az egyik belvárosi kávéházban, üzletbarátai körében. Beszélgetés közben egyszercsak hirtelen azt mondja:

— Uraim, úgy látszik, megjavult a gazdasági helyzet...

— ??? — kérdezik többen is.

— Másfélórája ülünk itt és még nem volt razzia.

FILOZÓFIA

— Ne dolgozz már annyit Maxi, a pénz nem minden...
(Esquire — Newyork)